

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 1. listopadu 2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Soni Biskupové Fišerové a soudců přísedících Libuše Mikulášové a Hany Jelínkové **t a k t o** :

Obžalovaní

F [REDACTED] P [REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED]
trv. bytem [REDACTED]

M [REDACTED] P [REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED]
trv. bytem [REDACTED]

se uznávají vinnými, že

jako jednatelé a společníci společnosti [REDACTED], se sídlem [REDACTED], IČ [REDACTED] jednajíce se záměrem získání pro společnost [REDACTED] neoprávněného finančního prospěchu ve formě neoprávněného navýšení prodejní ceny vozidla oproti ceně obvyklé, zamlčující kupujícím – zákazníkům společnosti [REDACTED] skutečný stav ujetých km na prodáváných motorových vozidlech, vylákali na kupujících jako zprostředkovatelé prodeje

motorového vozidla různě vysoké finanční částky tvořící rozdíl mezi cenou obvyklou při nestočeném stavu km a cenou obvyklou při stočeném stavu km, když takto vylákané finanční prostředky si ponechali a užili pro potřebu společnosti [REDAKCE], a takto jednali:

1. dne 7.12. 2013 v [REDAKCE] jménem společnosti [REDAKCE] jako zprostředkovatelé uzavřením kupní smlouvy č. 306/13 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. VW Golf Variant 1.9 TDI, VIN [REDAKCE] kupujícímu M. [REDAKCE] H. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] za prodejní cenu ve výši 89.900,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 175 618 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 365/13 ze dne 22.10. 2013 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měli v prodejním místě společnosti [REDAKCE] v [REDAKCE] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti AUTO – POSCH Jennerdorf GmbH dne 19.1. 2011 zjištěn stav najetých km ve výši 207 241 km, když ke dni 2.5. 2013 při servisní kontrole v autorizovaném servisu koncernu VolksWagen vykazovalo toto vozidlo nájezd 262 276 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupující nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 89.900,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 32 700,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 52 400, přičemž tímto jednáním způsobili M. [REDAKCE] H. [REDAKCE] škodu ve výši nejméně 19.700,- Kč,
2. dne 27.12. 2013 v [REDAKCE] jménem společnosti [REDAKCE] jako zprostředkovatelé uzavřením kupní smlouvy č. 306/13 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Fabia 1.9 SDI Classic, VIN [REDAKCE] kupujícímu Š. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] za prodejní cenu ve výši 48.000,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupující stav najetých km ve výši 182 641 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 401/13 ze dne 6.12. 2013 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupující, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měli v prodejním místě společnosti [REDAKCE] v [REDAKCE] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti SKODA Manfred Windischbauer, Karoserie – Fachbetrieb, Steinfeld 30, Schamstein dne 23.9. 2011 zjištěn stav najetých km ve výši 216 714 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupující nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 48.000,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 23 000,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 26 500,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili Š. [REDAKCE] škodu ve výši nejméně 3.500,- Kč,
3. dne 13.11.2013 v [REDAKCE] jménem společnosti [REDAKCE] jako prodávající prodejem na fakturu č. 256/13 ze dne 13.11. 2013 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. VOLVO V70 2.5 Tdi, [REDAKCE] kupujícímu P. [REDAKCE] Š. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] za prodejní cenu ve výši 59.900,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 240 374 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 331/13 ze dne 25.9. 2013 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měl v prodejním místě společnosti [REDAKCE] v [REDAKCE]

k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti Josef Saller, Kfz – Werkstätte, Im Haslet 22a, Wörth dne 14.6. 2011 zjištěn stav najetých km ve výši 366 105 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupující nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 59.900,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 44 800,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 57 800,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili P. Š. škodu ve výši nejméně 13.000,- Kč,

4. dne 16.11.2013 v [redacted] jménem společnosti [redacted] jako prodávající prodejem na fakturu č. 258/13 ze dne 16.11. 2013 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Octavia Combi 1.9. [redacted] kupujícímu J. P. [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] za prodejní cenu ve výši 101.500,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 178 321 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 357/13 ze dne 17.10. 2013 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měl v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti Manfred Windischbauer, Steinfeld 30, Schamstein dne 4.8. 2013 zjištěn stav najetých km ve výši 278 205 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupující nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 101.500,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 43 200,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 60 800,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili J. [redacted] škodu ve výši nejméně 17 600,- Kč,
5. dne 13.8. 2012 v [redacted] jménem společnosti [redacted] jako zprostředkovatelé uzavřením kupní smlouvy č. 132/13 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. Peugeot Partner 2.0 HDi Husky, VIN [redacted] kupujícímu K. H. [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] za prodejní cenu ve výši 129.900,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 135 589 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 212/12 ze dne 9.8. 2012 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měli v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti Citroen Wirnsberger Salzburg dne 15.2. 2010 zjištěn stav najetých km ve výši 160 000 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupující nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 129.900,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 70 200,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 67 600,- Kč,
6. dne 26.11. 2012 v [redacted] jménem společnosti [redacted] uzavřením kupní smlouvy č. 212/12 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. Peugeot 206 1.4 XR [redacted] kupujícímu M. V. [redacted], nar. [redacted] bytem [redacted] za prodejní cenu ve výši 49.900,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 158 417 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 294/12 ze dne 23.10. 2012 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle

tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měli v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti Buttner Thomas Kfz – Meisterbetrieb Geretshausen dne 27.8. 2010 zjištěn stav najetých km ve výši 181 335 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupujícím nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 49.900,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 23 600,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 31 700,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili M. [redacted] V. [redacted] škodu ve výši nejméně 8.100,- Kč,

7. dne 19.2. 2013 v [redacted] jménem společnosti [redacted] uzavřením kupní smlouvy č. 25/12 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. Peugeot Partner G 2.0 HDi [redacted] kupujícímu F. [redacted] I. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] za prodejní cenu ve výši 94.900,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 95 331 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 35/13 ze dne 13.2. 2013 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měli v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti Autohaus Weinzierl Peugeot Service Partner Ingolstadt dne 19.4. 2007 zjištěn stav najetých km ve výši 199 818 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupujícím nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 94.900,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 23 400,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 50 600,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili F. [redacted] I. [redacted] škodu ve výši 27.200,- Kč,
8. dne 25.6. 2013 v [redacted] jménem společnosti [redacted] uzavřením kupní smlouvy č. 151/13 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. Peugeot 206 1.4 HDi Premium [redacted] kupujícímu J. [redacted] A. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] za prodejní cenu ve výši 64.900,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 147 650 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 197/13 ze dne 13.6. 2013 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měli v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti AUTO DIENST Johann Keplinger, Altenberg dne 15.4. 2011 zjištěn stav najetých km ve výši 207 649 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupujícím nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 64.900,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 16 800,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 32 300,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili J. [redacted] A. [redacted] škodu ve výši 15.500,- Kč,
9. dne 11.7. 2013 v [redacted] jménem společnosti [redacted] jako zprostředkovatelé uzavřením kupní smlouvy č. 175/13 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. Peugeot 307 2.0 HDi Mistral, VIN: [redacted] kupujícímu K. [redacted] J. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] za [redacted]

prodejní cenu ve výši 69.900,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 184 231 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 184/13 ze dne 7.6. 2013 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měli v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti Hubert Pichlmaier, KFZ – Betrieb, Leoben dne 22.6. 2010 zjištěn stav najetých km ve výši 271 598 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupujícího nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 69.900,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 42 600,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 53 000,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili [redacted] škodu ve výši 10.400,- Kč,

10. dne 6.11. 2013 v [redacted] jménem společnosti [redacted] jako prodávající prodejem na fakturu č. 242/13 ze dne 6.11. 2013 na prodej osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Octavia 1U [redacted] kupujícímu S [redacted] P [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] za prodejní cenu ve výši 79.900,- Kč, kdy při prodeji tohoto automobilu nepravdivě deklarovali kupujícímu stav najetých km ve výši 168 337 km zápisem o technickém stavu motorového vozidla – příloha ke smlouvě č. 369/13 ze dne 25.10. 2013 jako skutečný stav najetých km odpovídající též hodnotě najetých km dle tachometru vozidla a zároveň záměrně zamlčeli kupujícímu, že dle servisní knihy tohoto vozidla, kterou měli v prodejním místě společnosti [redacted] v [redacted] k dispozici, byl při poslední kontrole vozidla u společnosti Skoda Auto 6150 Porsche Wien – Liesing dne 6.12. 2012 zjištěn stav najetých km ve výši 236 456 km, kdy v důsledku takto zamlčených a nepravdivě uvedených skutečností vylákali na kupujícího nadhodnocenou kupní cenu vozidla ve výši 79.900,- Kč, ač toto vozidlo vykazovalo cenu obvyklou při nestočeném stavu km ve výši 40 100,- Kč a cenu obvyklou při stočeném stavu km ve výši 51 200,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobili S [redacted] P [redacted] škodu ve výši 11.100,- Kč,

tedy shora uvedeným jednáním způsobili celkovou škodu ve výši 126 100,-Kč

t e d y

společným jednáním jiného obohatili tím, že zamlčeli podstatné skutečnosti a způsobili tak na cizím majetku větší škodu,

t í m s p á c h a l i

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

a o d s u z u j í s e**obžalovaný F [REDACTED] P [REDACTED]**

podle § 209 odst.3 tr. zákoníku a § 67 odst.1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest ve výměře 80 celých denních sazeb, když výměra denní sazby činí 2.000,- Kč, tedy v celkové výši 160.000,- Kč (jednostošedesáttisíckorunčeských).**

Podle § 68 odst.5 tr. zákoníku se obžalovanému povoluje hradit uložený peněžitý trest ve splátkách po 13.400,- Kč měsíčně, a to vždy k 15. dni v daném měsíci pod ztrátou výhody splátek peněžitého trestu, jestliže nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 69 odst.1 tr. zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, **ukládá náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 (šest) měsíců.**

Podle § 73 odst.1, odst.3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikání v oboru nákup, prodej zaměřený na nákup a prodej motorových vozidel, jakožto i zákaz výkonu funkce statutárního orgánu (člena obchodních společností) nebo zástupce obchodní společnosti na dobu 3 (tři) roky.**

obžalovaný M [REDACTED] P [REDACTED]

podle § 209 odst.3 tr. zákoníku a § 67 odst.1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest ve výměře 80 celých denních sazeb, když výměra denní sazby činí 2.000,- Kč, tedy v celkové výši 160 000,- Kč (jednostošedesáttisíckorunčeských).**

Podle § 68 odst.5 tr. zákoníku se obžalovanému povoluje hradit uložený peněžitý trest ve splátkách po 13 400,- Kč měsíčně, a to vždy k 15. dni v daném měsíci pod ztrátou výhody splátek peněžitého trestu, jestliže nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 69 odst.1 tr. zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, **ukládá náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 (šest) měsíců.**

Podle § 73 odst.1, odst.3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikání v oboru nákup, prodej zaměřený na nákup a prodej motorových vozidel, jakožto i zákaz výkonu funkce statutárního orgánu (člena obchodních společností) nebo zástupce obchodní společnosti na dobu 3 (tři) roky.**

Podle § 229 odst.1 tr. řádu se poškození M [REDACTED] H [REDACTED], nar. [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED] I [REDACTED] Š [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], P [REDACTED] Š [REDACTED], nar. [REDACTED]
trvale bytem [REDACTED] J [REDACTED] P [REDACTED], nar. [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED] M [REDACTED] V [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED] F [REDACTED] I [REDACTED], nar. [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]

██████████, J. ██████████ A ██████████, nar. ██████████, trvale bytem ██████████
██████████, K. ██████████ J. ██████████, nar. ██████████, trvale ██████████
██████████, S. ██████████ P. ██████████, nar. ██████████, trvale ██████████
██████████ a K. ██████████ H. ██████████, nar. ██████████, trvale bytem ██████████ odkazují se
svým uplatněným a nepřiznaným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech
občanskoprávních.

Odůvodnění:

Po provedeném dokazování jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení se podařilo prokázat skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný F. ██████████ P. ██████████ v přípravném řízení vypověděl, že se zákazníkem v autobazaru jedná některý ze společníků nebo zaměstnanec (od podzimu 2012 do podzimu 2013 to byl pan H. ██████████ a od prosince 2013 nastoupil S. ██████████ Š. ██████████). Když si zákazník vybere vozidlo, to se mu předvede, ukáží se mu vady, přednosti vozidla, provede se zkušební jízda. Jestliže zákazník přistoupí na to, že by chtěl vozidlo koupit, sepíše se s ním kupní smlouva, případně se vyřídí pojištění. Jestliže přijde zákazník, který naopak chce prodat vozidlo, musí mít všechny potřebné formuláře, a to malý technický průkaz, velký technický průkaz, kartičku povinného ručení, proběhne vizuální kontrola vozidla, zkušební jízda, vozidlo se přijme do autobazaru ke komisionálnímu prodeji. Vystaví se zprostředkovatelská smlouva a vozidlo zůstává na bazaru. Jedna zprostředkovatelská smlouva zůstává založená v autobazaru, druhou dostává zákazník. V případě, že se podaří vozidlo prodat, kontaktují prodávajícího, je vystavená faktura na provizi za prodej vozidla, jeden originál zůstává v autobazaru společně s výdajovým dokladem na částku za prodané vozidlo, druhou fakturu dostávají společně s výdajovým dokladem a finanční hotovostí za prodané auto prodávající. Účetnictví zpracovává pan F. ██████████, doklady se mu dávají zhruba jednou za 14 dní. Autobazar je měsíčním plátcem DPH.

Obžalovaný uvedl, že neví, jakým způsobem se dostaly do objektu servisní knihy k vozidlům uvedeným pod body 1-10 výrokové části rozsudku. Např. se mohly vyndat při čištění auta. Každému zákazníkovi vysvětlují, že si může nechat udělat kontrolu kilometrů v autorizovaném servisu, neboť stav kilometrů nemohou zaručit. Jestliže se měl obžalovaný vyjádřit k marži na jednotlivých vozidlech, uvedl, že to bylo zhruba 5.000-10.000,- Kč u některých i 15.000,- Kč, a někde zase mohl být prodělek. Do mechanismu tachometrů vozidel nezasahovali. V zahraničí nakupovali automobily od soukromých osob.

U hlavního líčení obž. doplnil, že v bazaru mají zhruba 60-70 aut. Se stáčením kilometrů rozhodně nemá nic společného, šlo o auta, která měli v komisionální prodeji. Servisní knížky určitě u aut nebyly, nedokáže si vysvětlit, jak se v bazaru našly, zřejmě se někde založily společně s ostatními doklady k autům, které rovněž k dispozici nemá. Při prodeji nevěděl, že auto má servisní knížku k dispozici, je s tím skutečně poměrně hodně starostí a nákladů. Čistý zisk z prodeje auta, se pohybuje maximálně do 20.000,- Kč.

Obžalovaný M. ██████████ P. ██████████ v přípravném řízení vypověděl, že servisní knížky obdrželi až později, rozhodně v době prodeje automobilu v autobazaru nebyly. U hlavního líčení pak obžalovaný odkázal na svoji výpověď z přípravného řízení a odmítl ve věci vypovídat.

Shora uvedený skutkový stav byl zjištěn z výpovědí svědků M. H., I. Š., P. Š., J. P., K. H., M. V., F. I., J. A., K. J., S. P., L. H., T. C. znaleckých posudků Ing. Milana Uttla, Ing. Michala Vyžrálka a společnosti ABS znalecký ústav s.r.o. a listinných důkazů (doložené servisní knihy, faktury, doklady k jednotlivým vozidlům).

Svědék M. H. uvedl, že v autobazaru zakoupil automobil VW Golf Variant, protože jeho známý měl s tímto autobazarem dobrou zkušenost. Vybral si značku, velikost, dohodli se víceméně rychle. Není schopen říci, zda jednal s panem P. nebo s panem P. má za to, že u toho byli oba dva. Problémy s autem žádné nemá. Servisní knížka u automobilu nebyla, vzniklou škodu mu obžalovaní neuhradili. Ke stavu ujetých kilometrů, říkali, že jej zaručit nemůžou. Jestliže by věděl, že auto má najeto mnohem více, než bylo deklarováno, tak by chtěl slevu, neboť ten rozdíl mezi deklarovanými a skutečně najetými kilometry je veliký.

Svědčyně I. Š. uvedla, že automobil Škodu Fabia si vyhlédla s přítelem na internetu, o koupi jednal spíše přítel, protože ona autům nerozumí. Servisní knížka tam nebyla. Řekli jim, že auto odpovídá stavu, jak bylo popsáno, žádné závady tam nebyly. Nad rámec běžného opotřebení nemusela žádnou větší opravu dělat. Jestliže by věděla, že stav kilometrů nesouhlasí zhruba o 30.000 km, tak by se zeptala na slevu, případně by si vzala lhůtu na rozmyšlenou. Škodu jí dosud nikdo neuhradil. Nevzpomíná si, že by v autobazaru mluvili o stavu najetých kilometrů.

Svědék P. Š. uvedl, že v autobazaru zakoupil automobil VolvoV 70, s autem potíže nemá a při koupi s ním jednal pan P. Domnívá se, že se ptal na stav kilometrů, k tomu mu říkal pan P., že to nikdy nemůže být zaručeno. Kdyby věděl, že tam je rozdíl mezi deklarovanými a skutečně najetými kilometry 120.000 km, auto by koupil, ale zkusil by požádat o nižší cenu. Ohledně náhrady škody se s ním nikdo nespojil. Nikdo mu nevolal, že by se servisní knížka k automobilu dodatečně v servisu našla.

Svědék J. P. uvedl, že koupil v autobazaru škodu Octavia Combi, jednal s oběma pány, říkali, že o auto je zájem, že pokud jej chce, měl by složit zálohu. V autobazaru už měl předtím vyhlédnuté jiné auto, ale zjistil, že kilometry jsou stočené. U tohoto auta se domníval, že se zřejmě nevyhne tomu, aby kilometry byly stočené, ale doufal, že to nebude o tolik. Samozřejmě je to staré auto, momentálně mu hrozí oprava spojky. Kdyby věděl, že auto je stočené o 100.000 km, tak by ho nekupoval. Škodu mu dosud nikdo neuhradil. Na servisní knížku se neptal, nepočítal s tím, že by byla k dispozici. Servisní knížku viděl poprvé až na policii.

Svědék K. H. uvedl, že při nákupu vozidla Peugeot Partner v srpnu 2012 jednal s panem P., stav tachometru byl zhruba 135.000 km, po měsíci provozu mu praskly řemeny na rozvodech, stálo ho to 8.000,- Kč, za materiál musel zaplatit, za práci zaplatil autobazar. Jiný problém s autem nebyl. Ohledně tachometru nevěděl, že auto je stočené, říkali mu, že servisní knížku dodají, ale dodneška jí nedostal. Kdyby věděl, že auto má najeto o 25.000 km více, rozhodně by žádal slevu, možná by automobil nekoupil. Ohledně náhrady škody se s ním nikdo nespojil.

Svěděk M **V** při nákupu auta Peugeot 206 jednal s panem **H**. Měl určité pochybnosti o stavu kilometrů, ale věřil, že auto nebude stočené. Kdyby věděl, že má najeto o 25.000 km více, tak by ho za tu cenu nekoupil. Na servisní knížku se ptal, řekli mu, že není k dispozici. Rozhodně jednal kromě pana **H** buď s panem **P** nebo panem **P** zřídili mu i povinné ručení. Zatím mu na náhradě škody nikdo nic neuhradil.

Svěděk F **I** zakoupil v autobazaru automobil Peugeot Partner, který měl mí najeto 95.000 km, záhy však zjistil, že se napálil, protože mu začaly odcházet jednotlivé součástky. Nejprve začal téci olej z posilovače řízení, musel dát auto opravit. Za opravy zaplatil 70.000,- Kč a 30.000,- Kč. Když s autem přijel do servisu, tak mu tam ten pracovník řekl, že auto má najeto nejméně o 200.000 km více. Při prodeji ke stavu tachometru nic neřikali. Servisní knížku mu nedávali. Kdyby věděl, že má auto najeto minimálně o 100.000 km více, tak by jej nekoupil. Žádnou náhradu škody mu nezaplatili.

Svěděk J **A** vypověděl, že v autobazaru **I** zakoupil Peugeot 206, jednal s jedním z majitelů, nepamatuje si, s kým. Automobil kupoval pro dceru, na autě nebyly žádné závažnější závady. Pokud by zjistil, že tam je najeto o 60.000 km více, připadalo by mu to zbytečně drahé. Na servisní knihu se neptal, ale z průběhu hovoru vyplynulo, že je auto dovezené bez servisní knížky. Nikdo jej ohledně náhrady škody nekontaktoval. Jednal s nějakým zaměstnancem

Svěděk K **J** vypověděl, že při koupi vozu Peugeot 307, jednal s nějakým zaměstnancem. S autem měl problémy, na opravách zaplatil zhruba 60.000,- Kč. Kdyby věděl, že má auto najeto o 100.000 km více, tak by jej nekoupil, nikdo se s ním s náhradou škody nespojil. Servisní knížku neviděl.

Svěděk S **P** koupil Škodu Octavii, při nákupu jednal s panem **P**. Kdyby věděl, že auto má najeto 240.000 km, pravděpodobně by ho nekoupil, neboť nechtěl auto, které bude mít najeto přes 200.000 km. Ohledně náhrady škody se s ním nikdo nespojil. O servisní knížce se nebavili, věděl o tom, že automobil pochází pravděpodobně z Rakouska.

Svěděk T **Č** přes autobazar **I** v minulosti prodával automobily, autobazar fungoval jako zprostředkovatel. Technicky celá záležitost probíhala tak, že dojel na **I** předal informace k jednotlivým vozidlům, pak byl kontaktován, že auto bylo prodáno, byly mu předány peníze a tím to skončilo. Auta pocházela z Německa, dovážel je osobně a k vozům byly technické průkazy, servisní knížky. Na české straně se vyřizoval čistopis, tj. český velký technický průkaz bez toho, aniž by bylo auto psané na konkrétního majitele. Jako majitel byl uveden pro Českou republiku svědek, neboť auto financoval. Zprostředkovatelská smlouva byla uzavřena na jeho jméno, nebyla psána na fiktivní osoby. Všechna auta byla psána na svědka, pouze 2 až 3 automobily byly psané na konkrétní lidi, a to na ty, kteří si automobil nechali dovézt a pak si to rozmysleli. Vozidla, která nakupuje v zahraničí, mají písemnou kupní smlouvu, velký technický průkaz, doklady o technických prohlídkách. Samozřejmě čím je auto starší, tím těch dokumentů je méně. Celkem přes společnost **I** zprostředkoval prodej asi 10 aut. Nepamatuje si, kdo vozidla od něj přebíral, zda pan **P** nebo pan **P** nepamatuje si, zda jim sdělil, že vozidlo skutečně prodával on nebo, zda nabyli dojmu, že vozidlo je těch lidí, kteří jsou uvedeni v technickém

průkazu. Na jaké jméno byly psány dokumenty ze zprostředkovatelské smlouvy, si nepamatuje, pro něj bylo důležité, že se mu zpět vrátily peníze. Domnívá se, že z prodeje těchto tří aut neměl žádný zisk, neví, zda-li obžalovaní na tom nějaký zisk měli.

Svěděk L **H** byl zaměstnán v autobazaru zhruba rok mezi lety 2012-2013. Nejčastěji se vozidla k prodeji získávala nákupem ze zahraničí, byli tam i prodejci, kteří zde nechávali auta. Od vozů měl technický průkaz, servisní knížky bývaly v autě, ale nedostával je do ruky, při přijímání vozu si bral pouze technický průkaz. Smlouva o zprostředkování prodeje byla psaná na jednotlivé prodejce. Jak se jmenují, není schopen říci. Údaje v technickém průkazu se shodovaly s těmi údaji prodejce, který automobil přivezl. Prodej vozidel a vypořádání svědek prováděl sám, stejně tak sestavoval kupní smlouvy a zápis o technickém stavu vozidla. V roce 2012 v zápisu o technickém stavu vozidla přibylo, že stav kilometrů nemusí odpovídat skutečnému stavu ujetých kilometrů. Před tímto datem to tam nebylo, ale ty formuláře on sám nepřipravoval, ani je nečetl. Ze společnosti odešel po vzájemné dohodě, protože chtěl podnikat. V roce 2012 bylo v autobazaru 60 aut, za měsíc jich přebíral asi 20. Prodalo se jich asi 20 měsíčně, zhruba 6-7 se nechávalo čistit v jiné firmě. Servisní knížky zůstávaly vždycky v autech. I po čištění byly všechny dokumenty vždy v autech. Po kancelářích se doklady od aut neválely, servisní knížky se zde nehromadily. V kanceláři se určitě nic takto nenechávalo. Nepamatuje si, že by poštou přišla dodatečně servisní knížka k vozidlům. Kancelář měl společnou s majiteli. Není si vědom toho, že by se někdy řešil problém se stočeným tachometrem. Pana S zná, jméno pana Č mu něco říká, pan V také zná. Do společnosti vozili auta. Že by ve společnosti byly osobní doklady jiných osob, to neví.

K návrhu obhajoby, která namítala, že ceny aut, které jsou uvedeny ve výrokové části rozsudku jsou příliš nadhodnocené a nechala si zpracovat oponentní znalecký posudek, byli oba znalci, a to jak **Ing. Michal Vyžrálek** přizvaný obhajobou, tak **Ing. Milan Uttl**, který byl příbrán Policií ČR, vyslechnuti u hlavního líčení.

Ing. Milan Uttl u hlavního líčení vypověděl, že od policie ČR měl k jednotlivým automobilům k dispozici údaje týkající se stavu kilometrů, data prodeje, ceny a typu vozidla, proto využil publikace Galáš, kde jsou stanoveny ceny obvyklé a výchozí ceny nosného typu automobilu, který se v dané době prodával na trhu a z tohoto nosného typu vycházel. Policie mu půjčila okopírované části servisních knih s počtem ujetých kilometrů. Z dostupných dat, pak zpracoval koeficient prodejnosti.

Ing. Vyžrálek vycházel při zpracování znaleckého posudku z technických průkazů, ceníku ojetých motorových vozidel, ze znaleckého posudku Ing. Uttla. Při stanovení cen použil publikaci Tax Expert, kde jsou uvedeny ceny vozidel v závislosti na jejich stáří a počtu ujetých kilometrů.

Oba znalci se shodli na tom, že vzhledem ke stáří automobilů nemělo navýšení počtu kilometrů na jejich konečnou cenu vliv, neboť by amortizace přesáhla 90 %. Rozdíl mezi publikací Galáš a publikací Tax Expert je v tom, že ceny publikace Galáš vycházejí z prodejů vozů, které byly na trhu realizovány, publikace Tax Expert vychází z cen vozů, jak byly na trhu nabízeny. Publikace Galáš se vydává každé čtvrtletí, ceny v jednotlivých krajích se průměrují. Publikaci Tax Expert použil Ing. Uttl pouze v jednom případě pro

porovnání výchozí a zamýšlené ceny (aby zjistil, kolik procent činila prodejní cena opotřebovaného vozidla vůči vozidlu novému). I přesto stanovil Ing. Uttl cenu vozidla Peugeot Partner (bod 5) částkou 429.100,- Kč a Ing. Vyžrálek částkou 497.500,- Kč.

Tzv. nosný typ, je typ vozu, který se v daném čase na trhu nejvíce prodává. Ceny jsou cenami doporučenými výrobcem u jednotlivých typů motorů a rozdělenými dle obsahu a typu paliva. V Tax Expertu jsou auta a ceny podrobněji rozděleny, než u ceníku Galáš a lze tam najít ceny přímo k výchozímu typu vozidla. Ing. Uttl vycházel při zhotovování znaleckého posudku z obecných cen prodejnosti v roce 2011, 2012, 2013.

Oba znalci se shodli na tom, že jestliže má vozidlo najeto 160.000 km nebo 260.000 km, pak rozdíl v ceně je minimální a pouze to vozidlo, které má menší počet kilometrů se prodá rychleji. Počet kilometrů má vliv na cenu a prodejnost vozu jen v prvních dvou, třech letech životnosti vozidla. Znalecký standard u obsahu do 2.000 cm³ počítá s nájedem 20.000 km ročně, u vyšších kategorií s nájedem 30.000 km ročně. Z toho vychází i koeficient prodejnosti. U Tax Expertu jsou uváděny ceny dvojí, obecné pro jednotlivá vozidla, nabídkové a realizované. Prodejní cena je nižší.

Znalec Ing. Vyžrálek porovnával ceny vozidel s nabídkovými cenami za 2 až 3 roky zpětně, Ing. Uttl ceny určoval z prodejů, které byly skutečně realizovány. V publikaci Tax Expert prodejní koeficienty nejsou uvedeny.

V dané věci se jedná o již druhé rozhodnutí okresního soudu. V prvním případě soud sám vyhodnotil oba shora uvedené znalecké posudky, tento postup se však neukázal jako správný a Krajský soud v Českých Budějovicích ve svém usnesení ze dne 10.3.2016, č. j. 3To 86/2016-4102 nařídil doplnit dokazování o revizní znalecký posudek. Proto byl k trestnímu řízení přibrán znalecký ústav společnost ABS s.r.o.

Základním úkolem revizního znaleckého posudku bylo zhodnotit správnost postupu a závěrů obou znalců a stanovit obvyklé prodejní ceny vozidel popsaných ve výrokové části rozsudku k datu uskutečněního prodeje ve společnosti [REDAKCE]

Revizní znalecký posudek se podrobně zabýval metodikou i závěry obou znalců. Uvedl, že znalec Ing. Uttl pro stanovení cen vozidel použil zjednodušenou metodiku, která zásady Znaleckého standardu č. 1/2005 nevhodně aplikuje i za mezní limity ujetých km. Zjištěná věcná pochybení zásadním způsobem neovlivnila výpočty v rámci zvolené metodiky. Pokud ceny stanovené ABS ZÚ představují horní mez ceny vozidel, cena vozidel stanovená Ing. Uttlem může představovat cca dolní hranici technicky a ekonomicky přijatelného rozpětí obvyklých cen.

Znalec Ing. Vyžrálek použil pro stanovení cen jednotlivých vozidel méně často využívanou metodiku, která se pro daný soubor vozidel jeví jako nevhodná. V jeho znaleckém posudku se projevila hlavní rizika metodiky, která spočívají zejména ve volbě vozidel pro stanovení srovnatelné obvyklé ceny (ale k jinému roku než je datum požadovaného odhadu) a zdůvodnění korekce na ceny oceňovaných vozidel k datu odhadu, přičemž korekce za stáří použitá Ing. Vyžrálkem a úpravy koeficientů prodejnosti jsou

nepřezkoumatelné. Cena jednotlivých vozidel je významně nad horní hranicí technicky i ekonomicky přijatelného rozpětí obvyklých cen.

Názor znalců ing. Uttla a ing. Vyžrálka, že amortizace posuzovaných vozidel byla větší než 90% a navýšení km už nemá na výslednou cenu automobilů žádný vliv, je nutno rezolutně odmítnout. Z ekonomického hlediska není možné ztotožňovat posuzované technické hodnoty vozidla a jeho časové ceny s jeho cenou obvyklou. Nelze přijmout jinou odpověď, než že důvodem stáčení tachometru je navýšení prodejní ceny předmětných vozidel. Navíc zjištěné skutečné stavy tachometrů jednotlivých vozidel se pohybují v době od 0,6 až 5,8 let před datem prodeje a odhadu a některé ještě dříve. Je vysoce pravděpodobné, že vozidla měla ještě více km, než bylo podle servisních knih zjištěno.

Závěry revizního znaleckého posudku se v podstatě shodují s původními závěry okresního soudu.

Po provedeném dokazování je tedy zřejmé, že oba obžalovaní, jako jednatele společnosti [REDAKCE], minimálně v případech uvedených ve výroku tohoto rozsudku uvedli shora uvedené poškozené v omyl tím, že deklarovali technický stav vozidel zhruba odpovídající nájezdu km uvedenému v jednotlivých kupních smlouvách, ač věděli, že skutečný nájezd km daných vozidel je o desítky tisíc km větší a tudíž obvyklá cena je v důsledku této skutečnosti nižší.

Pro běžného uživatele, kterými nepochybně svědci M [REDAKCE] H [REDAKCE], I [REDAKCE] Š [REDAKCE], P [REDAKCE] Š [REDAKCE], J [REDAKCE] P [REDAKCE], K [REDAKCE] H [REDAKCE], M [REDAKCE] V [REDAKCE], F [REDAKCE] I [REDAKCE], J [REDAKCE] A [REDAKCE], K [REDAKCE] J [REDAKCE] a S [REDAKCE] P [REDAKCE] jsou, je stav kilometrů ukazatelem, dle kterého je možné odhadnout, kolik dalších kilometrů je možné s vozidlem najet, aniž by bylo zapotřebí investovat do rozsáhlejších oprav a údržby, která bude finančně náročnější. Ostatně svědek F [REDAKCE] I [REDAKCE], který na opravách vozu zaplatil okolo 100 000,- Kč, by vůz s podstatně vyšším nájezdem km nekoupil, stejně tak K [REDAKCE] J [REDAKCE], který za opravy zaplatil 60 000,- Kč. J [REDAKCE] P [REDAKCE] by se pro koupi vozu nerozhodl (deklarovaná výměna spojky) a K [REDAKCE] H [REDAKCE] měnil po měsíci provozu prasklé řemeny. Ostatní poškození by při zjištění vyššího nájezdu km alespoň požadovali slevu z prodejní ceny.

Jedním z argumentů obhajoby byla skutečnost, že někteří z poškozených se domnívali, že tachometry vozidel jsou pravděpodobně stočené a že i za těchto podmínek by byli ochotni auta koupit. Skutečnost, že poškození tušili, že tachometry jsou stočené, nezakládá trestní odpovědnost obžalovaných pro přečin podvodu, neboť tito zákazníci nemohli být uvedeni v omyl.

Soud se s touto argumentací neztotožňuje. Skutečnost, že tuším, že mě asi někdo podvádí, ale přesto si u něj danou věc koupím neznamená legalizaci podvodného jednání. Stáčení tachometrů motorových vozidel znamená jediné - prodejce deklaruje vlastnosti, které automobil nemá - vyšší kvalitu a delší životnost - za účelem vylákání vyšší prodejní ceny. Uvádí konečného zákazníka v omyl tím, že předstírá, že automobil mu vydrží déle, než je skutečně možné. Revizní znalecký posudek správně uvádí, že objektivní hodnoty zjištěného nájezdu km se pohybují v době 6 měsíců až 5,8 let před realizovaným prodejem. Pokud svědek Š [REDAKCE] tvrdí, že by byl ochoten koupit i automobil stočený o 100 000 km je

nutné v jeho případě uvést, že objektivní nájezd km je zaznamenán dne 14.6.2011 ve výši 366 105 km a kupní smlouva je realizována dne 13.11.2013. Jestliže, dle znaleckého standardu je roční nájezd km 20 000, tedy zhruba 1 600km měsíčně, pak reálně mělo vozidlo k 13.11.2013 najeto minimálně 412 505 km, přesto obžalovaní deklarují nájezd km ve výši 240 374 km, tedy o 172 131 km menší. Tímto způsobem lze pokračovat i u dalších poškozených, mimo jiné i u poškozeného K. H. (bod 5), u nějž nebyla škoda vyčíslena, neboť jako u jediného automobilu byla dle znaleckého posudku hodnota vozidla vyšší před stáčením než po stáčení km. Ovšem k poslední kontrole vozu došlo dne 15.2.2010, kdy byl zjištěn nájezd km 160 000, prodej byl realizován dne 13.8.2012. U vozidla Peugeot Partner lze počítat s nájezdem 30 000 km ročně, tedy zhruba 2 500 km měsíčně. Je reálné, že vozidlo mělo v době prodeje najeto 235 000 km, ač obžalovaní deklarovali nájezd ve výši 135 589 km, tedy o 99 411 km nižší. Nájezd bezmála o 100 000 km vyšší významným způsobem snižuje životnost daného vozidla.

Z výpovědí jednotlivých poškozených bylo zjištěno, že všichni nakoupili své automobily v autobazaru, kde jednali buď s obž. F. P. nebo s obž. M. P. nebo s některým z jejich zaměstnanců. Svědci shodně uváděli, že se o servisní knížce buď nehovořilo, nebo obžalovaní slíbili, že ji dodatečně dodají, nebo nebyla na internetu u automobilu napsaná. Ani jednomu ze svědků servisní knížka dodána nebyla.

Obž. F. P. se po celou dobu trestního řízení hájil tím, že si nedovede vysvětlit, jak se v provozovně objevily servisní knížky, vypovídal, že se musely někde zastrčit mezi papíry, případně že zůstaly v pytlích po čištění automobilů a on ani jeho kolega si jich nemuseli všimnout. Tato výpověď byla vyvrácena svědkem L. H., který vypověděl, že součástí auta byl vždy nějaký balík dokumentů, kde byly různé návody a servisní knížky, které zůstávaly v autě po celou dobu, kdy bylo auto v bazaru. I když se jelo na čištění, tak všechny dokumenty zůstávaly v autech, a když auto bylo přebráno po čištění, vždy dokumenty v autech byly. Nestalo se, že by někdo přinesl věci v pytli s tím, že by zůstaly v autě.

Obž. F. P. se také snažil hájit tím, že automobilů bylo hodně a mohlo se na některé doklady případně servisní knížky zapomenout, když mohly být zaměněny s jinými auty. Objektivně bylo zjištěno, že na ploše autobazaru bylo zhruba 60 aut, kdy měsíčně bylo přiváženo a prodáváno zhruba 20 aut, z toho jednotlivé typy vozidel, například VW Golf byly v autobazaru v počtu 1 až 2 kusy. V takto malém množství nelze připustit, že by k záměně vozidel běžně docházelo.

Soud dospěl k závěru, že obžalovaní záměrně neposkytli kupujícím servisní knížky, aby nebylo možno ověřit skutečný stav kilometrů a vědomě prodávali automobily s deklarovaným nižším nájezdem kilometrů, než automobily skutečně vykazovaly. Toto své zjištění opírá zejména o tu skutečnost, že se při prohlídce jiných prostor (kanceláře autobazaru) shora uvedené servisní knížky našly pohromadě v obálce s názvem „servisní knížky“.

Obžalovaný F. P. zmiňoval, že prodejní marže na jednotlivých automobilech činila max. 20 000,- Kč, v některých případech zaznamenali i prodělek. Ve shora uvedeném vzorku automobilů prodaných přes autobazar lze vysledovat, že

škoda představující rozdíl mezi obvyklou cenou automobilů při nestočených a stočených km se pohybuje od 3 500,- Kč do 27 200,- km. Prodejní um obžalovaných je značný, neboť rozdíl mezi realizovanou kupní cenou a obvyklou cenou daného automobilu, byť při stočeném tachometru, v jednom případě dosáhl 60 900,- Kč (Peugeot Partner 2,0), ve 2 případech přesáhl 40 000,- Kč, ve 2 případech přesáhl 30 000,- Kč, ve 2 případech přesáhl 20 000,- Kč, ve 2 případech přesáhl 15 000,- Kč a pouze v jediném případě dosáhl částky 2 100,- Kč. Z těchto čísel jednoznačně vyplývají 2 závěry, a to, že průměrná marže obžalovaných je podstatně větší než deklarovaných 20 000,- Kč a že obžalovaní jsou natolik schopnými prodejci, že mohli provozovat úspěšný autobazar i bez zjevného podvádění zákazníků.

Oproti podané obžalobě i původnímu rozsudku dospěl soud k závěru, že obžalovaní jednali vůči všem poškozeným, jako spolupachatelé. Být při prodeji jednotlivých automobilů s poškozenými jednal buď jeden z obžalovaných nebo jejich zaměstnanec, je zřejmé, že jednotlivé dokumenty, a to technický stav vozidla a kupní smlouvy byly předem připravené a vyplňovaly se aktuálními daty ve společné kanceláři. Rovněž know how jejich „podnikání“ zůstávalo stejné. Obžalovaní ve svém autobazaru prodávali vozidla zpravidla dovezená ze zahraničí (SRN, Rakousko), a to na zprostředkovatelskou smlouvu. Měli předem domluvené své dovozce aut. K automobilům, jež byly koupeny v zahraničí a k nimž byly zpravidla k dispozici technické průkazy, kupní smlouvy a servisní knihy obžalovaní pro území České republiky vytvořili pouze tzv. čistopis velkého technického průkazu a vozidla dále prodávali, jako vozy bez dohledatelné historie. Veškeré servisní knihy pak měly uloženy na odděleném místě ve společné kanceláři, a to v obálce se servisními knihami.

V průběhu celého trestního řízení se nepodařilo prokázat, zda obžalovaní sami s tachometry manipulovali, či zda měli k dispozici třetí osobu, která by tyto úkony prováděla. Soud má však za prokázané, že obžalovaní věděli, že automobily vykazují vyšší nájezd kilometrů, než skutečně deklarovali. Formulace, kterou později uváděli ve zprostředkovatelské smlouvě (deklarovaný počet kilometrů nemusí odpovídat skutečnému stavu), měla tento fakt pouze zlegalizovat. Je otázkou, jak je možné, že se servisní knihy v autobazaru našly, nabízí se úvaha, že obžalovaní tyto servisní knížky nestihli zničit a na podobné bázi prodávali i ostatní automobily. Tímto směrem však dokazování vedeno nebylo.

Oba obžalovaní tedy ve vzájemné součinnosti jiného (společnost ██████████) obohatili tím, že zamlčeli podstatné skutečnosti (vyšší nájezd kilometrů u jednotlivých automobilů) a způsobili tak na cizím majetku větší škodu (celkem ve výši 126 100,- Kč) Naplnili tak, všechny zákonné znaky skutkové podstaty pokračujícího přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku.

Při úvahách o výši a povaze trestu vycházel soud z § 39 a následujících tr. zákoníku. Obžalovaným polehčuje jejich částečné doznání k trestné činnosti a především jejich dosavadní řádný život. Za polehčující okolnost lze rovněž považovat jejich postoj k náhradě škody. Přítěžující okolnosti soud neshledal.

Po zvážení všech okolností tohoto případu dospěl soud k závěru, že s ohledem na zjištěný motiv jednání obžalovaných se jako nejpriléhavější jeví uložení peněžitého trestu. Při stanovení výše peněžitého trestu vycházel soud z majetkových poměrů obžalovaných a v úvahu vzal i celkovou výši způsobené škody. Minimální hodnota nemovitostí, které jsou ve vlastnictví obžalovaných činí u obž. M. P. částku 3.000.000,- Kč a u obžalovaného F. P. částku 2.800.000,- Kč. U M. P. vázne na této nemovitosti zástavní smlouva na částku 600.000,- Kč, u F. P. žádná zástavní smlouva evidována není. Movitý majetek byl zjištěn toliko v podobě automobilů, nebyly zaznamenány bankovní účty s významnými zůstatky, což neznamená, že by takové účty neexistovaly. Peněžité trest pak odpovídá i skutečnosti, že společnost I., jejímiž jsou obžalovaní P. a P. jedinými společníky, vykazovala v roce 2011 příjmy ve výši 4.085.000,- Kč a v roce 2012 ve výši 4.504.500,- Kč.

Proto soud stanovil oběma obžalovaným peněžité trest ve výši 80 celých denních sazeb, když výměra denní sazby činí 2.000,- Kč, tedy v celkové výměře 160.000,- Kč, když pro případ, že by tento peněžité trest nebyl vykonán, stanovil soud náhradní trest odnětí svobody v délce 6 měsíců. Stanovený peněžité trest odpovídá jednak výši škody, kterou oba obžalovaní svým jednáním způsobili a jednak i jejich majetkovým poměrům. Přesto však soud zohlednil i fakt, že obžalovaní nemusejí mít požadovanou částku ihned k dispozici. Povolil jim tedy splácení peněžitého trestu v pravidelných měsíčních splátkách po 13 400,- Kč měsíčně, tak, aby celý peněžité trest byl zaplacen ve lhůtě 1 roku od právní moci rozsudku. Jestliže by obžalovaní dílčí splátky včas nezaplatili, stává se zbytek peněžitého trestu splatným.

Soud v daném případě s ohledem na skutečnost, že obžalovaní i nadále provozují společnost I., tedy autobazar, považuje za potřebné uložit oběma obžalovaným trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikání v oboru, zaměřený na nákup a prodej motorových vozidel, jakožto i zákaz výkonu funkce statutárního orgánu (člena obchodních společností) nebo zástupce obchodní společnosti na dobu 3 let, neboť je nutné zabránit obžalovaným v dalším páčání trestné činnosti a strukturou uložených trestů je vychovat k tomu, aby do budoucna vedli řádný život.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojili M. H. s částkou 25.000,- Kč, I. Š. s částkou 18.000,- Kč, P. Š. s částkou 15.000,- Kč, který svůj nárok později upravil na částku 9 300,- Kč, J. P. s částkou 70.000,- Kč, K. H. s částkou 25.000,- Kč, M. V. s částkou 15.000,- Kč, F. I. s částkou 70.000,- Kč, J. A. s částkou 50.000,- Kč, K. J. s částkou 35.000,- Kč a S. P. s částkou 25.000,- Kč. Po provedeném dokazování bylo prokázáno, že oba obžalovaní způsobili svým jednáním poškozeným škodu, a to M. H. ve výši 19.700,- Kč, I. Š. ve výši 3.500,- Kč, P. Š. ve výši 13.000,- Kč, J. P. ve výši 17.600,- Kč, M. V. ve výši 8.100,- Kč, F. I. ve výši 27.200,- Kč, J. A. ve výši 15.500,- Kč, K. J. ve výši 10.400,- Kč a S. P. 11.100,- Kč. Výše škody byla objektivizována znaleckým posudkem znaleckého ústavu ABS s.r.o.

V průběhu trestního řízení obžalovaní škodu, jejíž výše vychází z revizního znaleckého posudku v plném rozsahu uhradili. Proto byli jednotliví poškození se svým uplatněným a

nepřiznaným nárokem (překračujícím zjištěnou škodu) na náhradu škody odkázání na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (228 odst.4 tr. ř.).

Okresní soud v Českých Budějovicích dne 1.11.2016

JUDr. Soňa Biskupová Fišerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Hana Hošková